

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1073/2017
11.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник мр Сима Кнежевић, адвокат из ..., против туженог "ББ" ..., кога заступају Александар Петровић и Бранислав Глогоњац, адвокати из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3885/16 од 05.01.2017. године, у седници одржаној 11.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3885/16 од 05.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 49/16 од 19.10.2016. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење о отказу уговора о раду број ... од 11.12.2015. године донето од стране туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ... од 18.02.2015. године и обавезан тужени да тужиоца врати на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству као и да му надокнади трошкове поступка у износу од 87.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3885/16 од 05.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је био запослен код туженог на неодређено време. Радио је на пословима директора Експозитуре у ..., Сектор за продају осигурања. Опис послова и радних задатака тужиоца ближе је описан у нижестепеним пресудама. Један од задатака јесте и одговорност за постављене планове експозитуре. Непосредни руководилац тужиоцу и регионални директор је била ВВ. Годишњи циљеви експозитура се постављају у централи у ... где се цени место у коме се експозитура налази, куповна моћ грађана, праве се планови и достављају директорима експозитура који на те планове дају предлоге и сугестије. Затим се коначно доносе завршни планови на које завршну реч има централа. Тужилац је скренуо пажњу свом претпостављеном, ВВ, да је реализација постављених планова ниска и да су циљеви превисоко постављени. Тужиоцу је 31.08.2015. године упућено Обавештење о неостваривању резултата и упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на основу члана 179. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 75. став 1. тачка 1. Правилника о раду туженог – због неостваривања резултата рада. Указано је да се тужилац сагласио и прихватио годишњи план за 2015. годину и да Експозитура у ... ни у једном месецу није остварила постављене планове. Упозорен је на неостварене планове и пропусте у раду и остављена му могућност да до 10.09.2015. године надокнади планске губитке за наведени период. У овом обавештењу су таксативно набројани предлози на који начин тужилац може да оствари резултате у остављеном року. Упозорен је да ће му уколико у остављеном року не побољша рад, бити отказан уговор о раду. По добијању обавештења за тужиоца и његове запослене није обезбеђена посебна додатна обука. Тужилац се још више ангажовао око послова, комуникације са запосленима и повећао праћење рада запослених на дневном нивоу, покушао је да доведе нове осигуранике и припремао смернице у том правцу, организовао је стимулативну продајну акцију производа туженог на територији Општине ... у сарадњи са фирмом ГГ која је од раније клијент туженог. До закључења уговора о осигурању није дошло јер су странке биле или незаинтересоване за закључење таквих уговора или су имале закључене уговоре са другим осигуравајућим кућама. С обзиром да су цене туженог биле веће од цене конкуретних осигуравајућих кућа, до реализације послова није дошло. Комисија туженог је 09.10.2015. године утврдила да је Експозитура у ... ни у једном месецу није остварила постављене планске задатке и да активности које су предузеле, као и обавештење и упозорење нису допринели повећању продаје и испуњењу плана, да нису надокнађени плански губици за период март-јул 2015. године, нису поправљени резултати рада нити остварен план рада за август и септембар 2015. године, због чега су донели закључак да тужилац није испунио планске задатке и радне обавезе прописане уговором о раду и тужиоцу предложили да раскине уговор о раду. По пријему извештаја тужилац је искористио годишњи одмор, а по повратку са одмора уручено му је решење о отказу уговора о раду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови поништили решење о отказу као незаконито.

Послодавац може на основу члана 179. став 1. тачка 1. Закона о раду, запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност и његово понашање и то ако не остварује резултате рада или нема потребно знање и способности за обављање послова на којима ради.

Тужиоцу је стављено на терет неостваривање резултата рада. Задатак који се поставља запосленом мора бити објективно изводљив – могућ у одређеном временском периоду (што се испитује у сваком конкретном случају). Да би отказ из овог отказног разлога био законит потребно је да запослени објективно могућ задатак није остварио својом кривицом- нечињењем или недовољним чињењем.

У овом случају, задатак који је постављен тужиоцу није био објективно могућ. Тужилац је на план централе ставио примедбе (да је превисоко постављен и нереалан) али је и поред тога предузео све мере, упослио све запослене у циљу реализације овог плана. У томе није успео али не својом кривицом. Област осигурања и закључења уговора о осигурању претпоставља две уговорне стране. Да би до уговора дошло потребна је сагласност воља која је у овом случају изостала. Наиме, у поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да су клијенти били или незаинтересовани за закључење уговора или су имали закључене уговоре са другим осигуравајућим кућама. У таквој ситуацији, тужилац није могао закључити уговоре јер за то није имао сагласност друге стране. Како је тужилац предузео све како би до реализације плана централе дошло, али у томе није успео и то не својом кривицом, правилан је закључак нижестепених суда да је отказ уговора о раду из овог разлога незаконит.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић